

Donderdag

den 6 December.

FRANKFORT, den 1sten December.

Het *Journal de Frankfort* geeft bericht, dat de redactie van hetzelfde in handen van professor *Durand* overgegaan is.

Volgens berichten uit Zwitserland, van den 25sten November, is de burgerkrijg daar te lande weder ontstoken. Den 24sten November heeft men te Zürich alarm geslagen, en bijna al de troepen zijn de stad uitgetrokken, omdat in Bäretschwil, Sternberg, Bauma en elders de landstorm is opgestaan. Een bataljon der troepen heeft echter een zoo slechten geest getoond, dat hetzelfde is ontbonden geworden. — Er heeft zich eene bende brandstichters gevormd, welke te Uster onderschotten fabrieken heeft in brand gestoken. Men was te Winterthur en in het Taggenburgsch op de vlucht voor een bezoek dezer bende.

MÜNCHEN, den 29sten November.

Naar men verneemt, zal Z. K. H. de Kroonprins Z. M. Koning *Otto*, op zijne reeds in de eerste dagen van December te aanvaarden reis naar Napels begeleiden.

De reeds voor Griekenland aangeworvene 3 kompagnien vrijwilligers infanteristen en het eskadron kavallerie zullen, gekleed en gewapend, de reeds uitgemarscheerde troepen op wagens nagezonden worden, om nog vóór de inscheping zich met laatstgenoemde te vereenigen.

Het Grieksche regentschap gaat Dingsdag den 14^{den} December van hier af.

BRUSSEL, den 2^{den} December.

De laatste berichten, welke de Belgische dagbladen omtrent de belegering der citadel van Antwerpen mededeelen, komen hoofdzakelijk hierop neder. Sedert Vrijdagmiddag te 12 uur is van de citadel bij tusschenpoozen geschoten. Volgens een der berichten schieten de Hollanders slechts als zij iets zien, doch weten zij in dat geval goed te mikken. Het getal der gesneuvelde Franschen wordt op vijftien begroot, onder welke twee officieren der genie. De aanhoudende zware rege-
~~den in hunnen arbeid belemmerd. Zij stonden in de loopgraven tot aan de knien in het water. In den loop van Zondag den 2^{den} December zonden echter de Franschen, dacht men, gereed zijn om op het vuur van het kasteel te antwoorden; in den ochtend van dien dag meende men zelfs, dat zij reeds 114 vuurmonden in batterij zouden gesteld hebben. [Het blijkt niet, dat de Franschen de werken van aanval nit het fort Montebello (tot de vestingwerken der stad behoorende) gestaakt hebben. Volgens de voorwaarden, door den generaal *Chassé* gesteld, zal echter van die zijde geen aanval mogen geschieden, indien hij de stad als onzijdig zal beschonwen]. Vier of vijf honderd man van het kasteel hebben naar de zijde van Kiel eenen uitval gedaan en twee huizen, die de verdediging konden belemmeren, verbrand. Aan het Melkhuis op den Scheldedijk, hetwelk de Franschen bij het aflossen der Belgen verzuimden te bezetten, heeft eene kompagnie Hollanders post gevat. Door het springen van den dijk bij Bacht is het fort van dien naam door de Hollanders bezet, een eiland geworden. De Fransche divisie van den generaal *Sebastiani* heeft het fort St. Maria bezet en is op den Scheldedijk van Pijp Tabak tot bij het fort Isabella of Astruweel gelegerd. De Franschen hebben eenige koopvaarders, die onder Zweedsche en Hanoversche vlaggen van Antwerpen de Schelde wilde afzakken, genoodzaakt om terug te keeren. De vrije gemeenschap over de Schelde, welke de generaal *Chassé* verlangde dat zou voortduren, bestaat dus niet meer.~~

Terwijl eene Fransche krijgsmagt in België pogingen doet, om ons de citadel van Antwerpen over te leveren, zijn wij thans als 't ware zonder ministerie, en weet men niet welk staatkundig stelsel bij ons zal gevolgd worden. De aanzoeken, welke Koning *Leopold* bij sommigen, onder anderen ook bij de Heeren *de Meulenaere* en *Fallon*, gedaan heeft, om zich tot minister te laten aanstellen of hem in de zamenstelling van een nieuw ministerie behulpzaam te zijn, schijnen mislukt te wezen. Waarschijnlijk heeft men nog niemand kunnen vinden, die de verzekering kon geven, dat hij in de kamer der vertegenwoordigers, welke zich bij de laatste stemming in twee genoegzaam even talrijke partijen heeft verdeeld, de meerderheid op zijne zijde zoude hebben. De ministers, die bedankt hebben, blijven dus nog aan het bestuur, zoo men het een bestuur kan noemen; terwijl Koning *Leopold* voor eenige dagen naar het Belgische hoofdkwartier te Lier is vertrokken.

Van den 3^{den} December.

De Koning is 's namiddags van Lier teruggekomen. Men meent, dat hij morgen weder naar het hoofdkwartier zal gaan.

Volgens eene geslotene overeenkomst, hebben de Franschen de lunet van Montebello bezet, terwijl de Belgen de poorten der stad zullen blijven bezetten.

Verder behelzen de dagbladen vele berichten omtrent de belegering van de citadel, welke hoofdzakelijk hierop nederkomen. De aanhoudende regen en wind hebben de werken der Franschen vertraagd, zoo dat de batterijen wel 24 uren later zouden opgericht zijn. De maarschalk *Gerard* wil dat het vuur van alle batterijen te gelijk geopend worde. Het fort Montebello (van de vestingwerken der stad) wordt onder de batterijen gerekend en onder N°. 1 gebragt. De Hollanders van hunnen kant vermeerderen ook de wapening van het front der citadel tegenover het fort Montebello. Men kent de wijze van beschouwing van *Chassé* omtrent de lunet van Montebello, zegt de beriggever, en hoe dikwijls zij het voorwerp zijner bedreigingen is geweest? Zal hij ze ten uitvoer brengen, als de aldaar opgerigte batterij zich zal laten hooren? De kolonel *Lafontaine* had zich met twee kompagnien van den vrij-gewigtigen post aan het Melkhuis, door de Hollanders onverhoeds bezet, weder meester gemaakt en bij die gelegenheid eenige manschappen krijgsgevangen gemaakt, onder welke een serjant, die gekwetst was; maar Zondag middag om twaalf uur hebben de Hollanders een uitval gedaan. Na eenig geweervuur en eenige schoten van de kanoneerboot hebben de Franschen, om niet nutteloos volk op te offeren, zich genoopt gevonden, om niet alleen het Melkhuis maar ook den dijk te verlaten; de Hollanders zijn daarop naar de citadel teruggekeerd. Het fregat *Eurydice* is den dijk genaderd om de passage daarover te verdedigen.

Van de divisie *Sebastiani*, welke belast is om de forten der Vlaamsche Hoofd-December kon men bij Antwerpen met een verrekijker de uiterste posten van die divisie zien, doch den 2^{den} niet meer.

Den 1sten is bij Berchem een houwitsier bij den hertog van Orleans nedergefallen, doch heeft hem geen nadeel gedaan.

De nieuwsgierigen, die zich in den omtrek verzamelden, zijn na eenige schoten van de citadel verdwenen; en thans nadert niemand, dan die er wezen moet, de plaats der operatien.

— In een ander bericht leest men nog het volgende:

In weerwil van het slechte weder hebben een drietal regementen, het 25ste, 18de en 19de, gedurende den nacht in de open lucht, en dus aan al de guurheid van het seizoen blootgesteld, moeten bivouackeren. Het kan niet missen of zulks moet ziekten onder de militairen te weeg brengen; ook bevinden er zich reeds een deel in het hospitaal te Boom gevestigd, voornamelijk van de divisie *Sebastiani*, die in de Vlaanderens ageert.

De arbeid aan de batterijen en aan de loopgraven vordert onder deze omstandigheden niet dan met de grootste moeite en inspanning. Naar in het voormeld bericht verzekerd wordt, zijn dezelve nu allen gevestigd en is men bezig de beddingen voor het geschut te maken. De batterijen aan de linkerzijde waren intusschen, ter oorzaak van het slechte terrein, in vergelijking der andere, verre ten achteren. Niet zonder reden is men bevreesd voor nieuwe moeilijkheden bij het transport der stukken. Tén vier uren gisteren middag waren er een deel bij de batterijen gebragt, doch het meerendeel was in den grond gezakt, waaruit men hetzelfde in den nacht zou zien op te krijgen. Op verscheiden plaatsen was het terrein zoo slecht, dat, met de stukken, ook de rijt bossen en zware eiken planken, die tot vloer moesten dienen, in den grond zonken.

CITADEL-ANTWERPEN, den 2^{den} December.

(Particuliere correspondentie.)

Een Fransch kolonel en een Engelsch hoofd-officier vertoonden zich gisteren als parlementairs aan onzen uitersten post langs den kant van het arsenaal, om bij papa *Chassé* te worden toegelaten, hetwelk den Franschman geweigerd, maar den Engelschman toegestaan werd. Deze nu bragt van wege den maarschalk *Gerard* de opeisching over en bekwam, even als gij wel denken en ook reeds stellig weten zult, een weigerend antwoord, terwijl hij op het verzoek, dat men de stad als onzijdig beschouwen zoude, te kennen gaf, dat dit zo lang zoude geobseerveerd

worden, als men ons niet van die zijde bestookte; en daar hij elke anranding van den kant des forts Montebello, als uit de stad gedaan zijnde, zonde aanzien, waarschuwde onze brave Gelderschman den vijand tevens van dus van dien kant wel op hunne hoede te zijn. Dien ten gevolge nu blijven er maar twee bastions van onzen burgt over, waartegen de vijand, zyne magt kan aanwenden. Toen de Generaal Chasse zag, dat de vijanden niet ophielden met werken, lösten wij ten twaalf ure het eerste stuk geschut, even zoo als hun gezegd was, op de arbeiders. Naauwelijks was dit gehoord of een laud hurrah en leve de Koning steeg uit den mond onzer bezetting en der bemanning van het eskader ten Hemel, en vervulde de lucht van den wedergalm. Elk onzer soldaten had als het ware om, ingeval er een uitval mogt geschieden, daartoe gebezigd te worden, en ik verklaar u, dat ik geen onvergenogde gezigten gezien heb, dan bij het uittrekken der manschappen tot den uitval van gisteren, als wanneer menigeen zijne spijt betoonde van niet te hebben mogen mede uittrekken. Bij dezen uitval, die door veldstukken gedeckt werd, werden de huizen van Kiel en in de Markgravenlei in brand gestoken en de Franschen, die er zich in genesteld hadden, daaruit verdreven. Bij deze gelegenheid is ook reeds menige Franschman gevallen; toen zij met eene kolonne kwamen opzetten, om de onzen in hunne operaties te belemmeren en wij er een paar bliken doozen op afzonden, zagen wij menig een in het zand bnitelen. Ook hebben wij reeds eenige kruisgevangenen; een hunner hebben wij van het eskader bekoemen, die in het water gevallen was en deerlijk om hulp riep; toen hij door onze matrozen, die met eene boot toegeschoten waren, gered werd, zeide hij: *quel sacré pays d'eau que c'est que le votre, j'ai mangé de me noyer dans la mer* (welk een vervloekt waterland is het uwe! ik was daar bijna in de zee verdronken!)

Van den 3den December.

De Franschen hebben alle moeite, hunne stukken in batterij te krijgen; met sommige zelfs kunnen zij niet aan de plaats naderen, waar zij geplaatst moeten worden. Zes hunner stukken van het zwaarste kaliber zitten gezakt achter Kiel in den dwarsweg, die hen van den steenweg op Room naar dien van Berchem moet brengen, het is onmogelijk dezelve er uit te krijgen.

De Belgen schijnen zich te verwonderen dat wij zoo weinig schieten; dan geen schot wordt er van onze zijde doelloos gedaan, en bereikt men het eerste schot het voorgestelde but niet, dan volgt er een tweede en schoten mist. Men was te weten gekomen, dat er op het einde van het dorp Berchem eene Fransche wacht stond; om deze nu te verontrusten en uiteen te drijven, werd er een brandkogel heen gezonden, en naauwelijks was hij vertrokken, of wij zagen het daartegen overstaande huis *les trois coires* genoemd, in brand staan, waaruit gij kunt opmaken, hoe goed er gemikt wordt. Bij elk schot wordt het muziek aangeheven, en, zoo als gij wel denken kunt, dan wedergalmt de lucht van vaderlandsche toonen. Gisteren zijn van de Franschen weder een serjant en twee kanonniers, alle drie Duinkerkers, naar ons overgelopen.

Men zegt dat er reeds meer dan 200 Franschen gesneuveld of gekwetst zijn.

BREDA, den 3den December.

Van het fort Liefkenshoek wordt ons, van den 30sten II., gemeld:

Heden morgen, omstreeks tien uren, vertoonde zich een Fransch officier, van een trompetter vergezeld, aan de Zuid-Sluisbeer en deed zich als parlementair bij den voorpost aldaar aanmelden. De heer opperkommandant van dit fort, de kapitein *Henny*, zond den 2den luitenant der genie *Kaizer* derwaarts, om te verneemen wat zijne begeerte was. Gemelde parlementair, welke een staf-officier scheen, verlangde den kommandant van het fort te spreken, en werd dien ten gevolge geleid en daarna binnen geleid voor den raad van defensie, daartoe door den heer opperkommandant bijeen geroepen. In een lang discours, met Fransche complimenten rijkelijk doorweven, eischte de parlementair namens den generaal *Sebastiani*, het fort op, ingevolge de bepalingen van het traktaat van 15 November 1831 en voegde er de verzekering bij, dat de generaal *Chasse*, met wien de maarschalk *Gerard* in onderhandeling was getreden, gewis het voor Holland zoo dierbaar bloed van deszelfs zonen zonde sparen en de citadel op de beleefde invitalie van den maarschalk overgeven. — In korte bewoordingen antwoordde de kapitein *Henny*, dat hij de sterkte, waarover de verdediging hem was toevertrouwd, nimmer, dan op last van zijn gouvernement zou overgeven. — Na nog eenige plichtplegingen vertrok de parlementair met dit antwoord en werd door den 2den luitenant der infanterie *Toost* tot aan gene zijde der Zuidsluis begeleid.

Wij zien nu dagelijks een talrijker bezoek van onze meentve buiten te ontmoet en zijn tamelijk wel voorbereid om hen goed te ontfangen.

Van den 4den December.

De berigten uit Antwerpen bevestigten, dat er, immers tot op eergisteren, nog geen troepen boven het bepaald aantal in de stad gekomen

waren; zij hielden de posten nabij de Begijnenpoort, op de esplanade, nabij het verbrand arsenaal en bij de voorste barrikaden bezet; ook hadden de Franschen het fort du Nord, aan de benedenzijde der stad van de Belgen overgenomen; alsmede het onbezette en vroeger onafgeveerde fort St. Marie; een en ander met het kennelijk doel om de Scheldevaart te belemmeren. De bezetting van een deel der stads verdedigingswerken door de Fransche troepen heeft in Antwerpen de schrik voor een bombardement niet weinig vermeerderd.

DORDRECHT, den 3den December.

Sedert onzen vorigen zijn hier, zoo bij dag als nacht, een aantal estafettes en expresses gepasseerd, met dépêches naar den Haag gaande, of van daar komende. Ook is hier gisteren op den middag doorgelopen, de adjudant van Prins *Frederik, Waldkirch*, uit de armee komende en zich naar den Haag begevende.

— Het beurtschip, de *Citadel van Antwerpen*, hetwelk sedert zes maanden altoos geregeld den 1sten, 10den en 20den van elke maand naar en den 5den, 15den en 25sten van het kasteel van Antwerpen gevaren heeft, is Zaterdag wederom op deszelfs gewonen tijd van hier naar gezegd kasteel vertrokken. Buiten dit beurtschip worden reeds sedert een groote acht dagen van hier geene schepen meer naar voornoemd kasteel beladen en afgezonden; maar op dit oogenblik worden wederom 6 schepen met levensmiddelen en brandstoffen beladen, die naar de Willemstadt bestemd zijn, en waarvan er nog heden twee waren moeten.

's GRAVENHAGE, den 4den December.

De berigten van den kant van Antwerpen brengen mede, dat onze troepen op alle plaatsen den sterksten tegenstand bieden, en dat de Franschen thans zullen ondervinden wat eendragt en moed vermogen.

— De afdeelingen der Tweede kamer hebben de antwoorden der regering op de begrotingswetten onderzocht, zoodat men daarover de algemeene beraadslagingen kan teemoet zien. Men verneemt, dat de regering de bedenkingen op de ontwerpen van wet der grondbelasting en van den landstorm heeft beantwoord. Die op de voordragt van wet tot aankoop en de aflossing van schuld in 1833, houden in: dat de eenige bedenking, die omtrent dit ontwerp in het midden gebracht is, betreft het artikel, als wordende in overweging gegeven of het niet beter ware geene aflossing van schuld-bekentnissen van het amortisatie-syndicaat in 1833 te doen plaats hebben, eensdeels mit hoofde dat deze instelling kan beschouwd worden als gemeen met Belgie, en anderdeels om de grote

Deze bedenking, welke slechts in eene afdeeling is geopperd, schijnt intusschen niet tot wijziging van het ontwerp te moeten leiden; want, na overweging van dezelfde punten bij de algemeene vergadering van het amortisatie-syndicaat, heeft men verneemd omtrent de intrekking van schuld, tegen de volgende dienst, getijke voorstellen als voor 1832 te kunnen doen. Ofschoon eene afzonderlijke instelling uitmakende, behoort toch het syndicaat, welks zetel in de getrouwe provincien gevestigd is, vooral ook in het belang der geldmiddelen van die provincien, deszelfs werkzaamheden voort te zetten; zoo veel de omstandigheden dit toelaten, en dus, zoo lang immer mogelijk, te vervullen de verplichtingen van rentebetaling en aflossing, op die instelling in het algemeen rustende; de geheele schorsing van aflossingen zou van eenen uiterst schadelijken invloed op het openbaar verkeer, en op de waarde der schuld-bekentnissen zijn, terwijl daardoor onwilsbaar zonde worde terug gewerkt op de nationale schuld in het algemeen; weshalve men geoordeeld heeft, dat de gewone aflossing, zonder het toebrengen van groote nabeeften, niet kan worden achter wege gelaten.

Men ziet ook omtrent dit ontwerp de algemeene beraadslagingen te ontmoet.

— Naar men verneemt zijn de gouvernements der provincien van regeringswege aangezocht geworden, om onverwijld te zorgen voor de inschrijving van de mannen, behoorende tot den landstorm, welke benaming bij het besluit aangenomen is, om de volkswapening meer bijzonder aan de daiden, hooger, in het algemeen beschouwd, ook de drie bars der schutterijen daarvan deel maken. Die inschrijving zal behooren te geschieden in den voor te bestemmen registers. Dezelve zullen, volgens Zr. M. verandering, in tweeën gesplitst zijn. Het een zal intusschen bestemd zijn tot de inschrijving der ongehuwden en der weduwarders zonder kinderen, en het andere tot die der gehuwden en weduwarders met kinderen. Bij het laatste zal ook het aantal kinderen moeten worden opgegeven. De inschrijving zal door de besturen zoo gemakkelijk mogelijk moeten worden gemaakt; daar Zr. M. wenscht dat de zelve niet spoed bewerkstelligd worde. In afwachting van de verder vast te stellen bepalingen omtrent de gemeentes-gewijze indeeling in bataljons, kompanien of onderdeelen derselver, alsmede der regeling van de exercitien en de wapening, waartrent, naar men voorts verneemt, de minister van binnenlandsche zaken met den directeur-generaal van oorlog in overleg getreden is, zullen de plaatselijke besturen eene opgave

moeten verzenden van het door hen aanvankelijk noodig geoordeeld getal wapenen, ten einde door het departement van oorlog zou kunnen worden beoordeeld, in hoe ver daaraan, door het verstrekken van geweren, kan worden voldaan.

12.86

Mengelwerk.

Gedachten op den 6^{den} December 1832.

Een ten strijde uitgerust leger van een' weleer geduchten vijand staat dreigende aan de grenzen van den Oud-Nederlandschen grond, en wij zouden feestdagen vieren? . . .

Wanneer het hart gedrukt wordt door kommer, dan wordt een luid ruchtig feest-gejuich in den boezem gesmoord; doch wanneer de gedachten aan heilvolle dagen het hart des niet te min verwarmen, dan leidt ons zulks op nieuw tot overdenkingen, die den nood en het gevaar wel niet voorbij doet zien, maar die moed inboezemen om dien nood, om dat gevaar kloekmoedig te trotseren.

Hierop kan het herdenken aan geboortedagen van hen, die als de zuiverden Vaderlands te beschouwen zijn, eene allezins gunstige strekking hebben. En op wien ook zou het besprongen *Nederland* al meer een oog van bemoeijing kunnen staan, dan op den held, die aan de spitse van deszelfs dapper leger staat.

De dag der geboorte van dien wakkeren Vorst was een vreugde-dag, zoo als er in zijn doorluchtig stamhuis, sedert eenre lange reeks van jaren, ja in meer dan twee eeuwen, geen verstriken was. Na JOHAN DE OUDE, graaf van Nassau (broeder van den onsterfelijken WILLEM DEN EERSTE) was het aan vijf achtereenvolgende geslachten, uit dien doorluchtigen tak, niet moge, gebeuren den naam van grootvader te dragen. Zijne Doorluchtige Hoogheid, Prins WILLEM DE VIJFDE, gloriejker gedachtenis, was dan ook in de ziel verheugd, dat hem de vreugde werd geschoonken, om eenen telg van zijnen zoon te mogen ombelzen. Zij, die van nabij dien laatsten der stadhouders, in de oogenblikken der geboorte van den held, wiens verjarings-dag wij zien naderen, omgaven, zullen zich nog de opgetogenheid van den zich zoo gelukkig gevoelenden Doorluchtigen Grootvader herinneren. Grootte verwachting koesterde hij van de bestemming zijns klein-zoons, en, God zij er voor gedankt, zijn voorgevoel is niet bedrogen geworden. Ofschoon hij, in zijne kindsche jaren, deelende in de tegenheden van zijn huis, den vaderlandschen grond moest verlaten, zoo werd, in zijne jongelings-loopbaan, de kiem gelegd tot groote daden. In de school van eenen der beroemdste krijgshelden van onzen tijd werd hij gevormd, om ter *Kolossale* Heerschappij van Frankrijk met vrucht tegenstand te bieden. Met zulke gaven uitergerust trad hij al aanstonds aan het hoofd zijner zich van het Fransche jak bevrijdende landgenooten, en een jaar later verdedigde zijn helden-arm, met altoosdurende roem, het andermaal bedreigde *Nederland*, aan den *Viersprong* en in de velden van *Waterloo*. Ook zijne banier wapperde in Frankrijk's hoofdstad. Na jaren rust, doch tevens in staats-belangen werkzaam, en zijne veel beloovende zonen opleidende tot waardige afstammelingen van zijn huis, stelde hij zich op nieuw ten strijde, om de eer en de veiligheid van *Oud-Nederland* te handhaven. Wat daarvan de uitslag was, getuige *Ravels*, *Hasselt* en *Leuven*, en op aller braven borst is de behaalde zegepraal door eer-metaal beteckend.

Dat elk Nederlander zich dan verheuge op den dag, die ons het aanzijn van zulk een' steun van staat te levendiger voor den geest brengt. Belangrijk is ten allen tijde, het aanwezig van eenen ter opvolging bestemden Vorst te aanschouwen; maar hoe kluit deze belangstelling, als men in zulk een uitstekend voorwerp mag beschouwen eenen Prins, in wien de deugden zijner dappere voorvaders, wier bloed zoo menigmaal in voor den vaderlandschen grond vloeide, zoo husterrijk zich vertoonden. De geest der beroemde krijgshelden uit het huis van Nassau bezielde hem op de slagvelden, door zijnen naam vereeuwigd, en is hem steeds eigen. Op hem toch is letterlijk toepasselijk, hetgeen de Nederlandsche geschiedschrijver HOOFT, van eenen zijner groote voorzaten, (graaf LODEWYK, den overwinnaar te *Heiliger-Lee*,) vermeldt, dien beschrijvende als: « zijnde een keer van groote bevestigheit, begrijs ge u noog om 't gevaar te merken, moeds te veel om 't te mijden. . . » Welsprekendheit, die eenen krijgsman voegde, had hij; en door miltheit en aadmoedighheit de herten van den adel verknocht. In onzen veldmaarschalk mogen wij de heldendeugden van den grooten krijgsheld MAURITS, met die van den kloekmoedigen en zedigen FREDRIK HENDRIK zien uitblinken. Wij zien in hem een' veldheer, in wien's aderen het onmiddellijk voorvaderlijk afdalende bloed stroomt van dien dapperen ERNEST KASIMIR, die, onder den beroemden MAURITS, bij menig gevecht, een dappere verdediger van de regten van den staat betoonde te zijn; die bij de vermaarde overmeestering van 's *Herengracht*, door FREDRIK HENDRIK, tegenwoordig was, en bij *Roermond* den helden-dood stierf. Zouden wij gewag maken van al de helden-daden, die door zijne doorlichtige voorvaders zijn tot stand gebracht, op den grond, waar thans

de schare onzer dapperen onder zijn beleid geplaatst is, wij zouden, tot het tijdsbestek voor zulk een werk, zoo vele dagen als nu seconden moeten besteden. He' zij genoeg de namen van WILLEM FREDRIK, van HENDRIK KASIMIR te vermelden, en inzonderheid die van JOHAN WILLEM FRISO, dien zoo vroegtijdig aan het Vaderland ontrukten erfgenaam van den grooten WILLEM DEN DERDE. Hij, die, nog geen en rang bekleedende, als vrijwilliger in het leger der bondgenooten, onder de grootste veldheeren van zijnen tijd, met roem diende; die bij *Hochstet* zich bij uitstekendheid dapper gedroeg; die, behalve in vele kleine gevechten overwinnaar te zijn geweest, *Rijssel* mede deed bukken, en te *Malplaquet* zich als regtschepen held gedroeg.

Deze weinige punten, uit de geschiedenis van zijn voorgelacht aanwijzende, moge den eenigzins met dezelve bekende beschouwer voldoende zijn, om hem te binnen te brengen, uit welk een heldenbloed onze verjarende held is voortgesproten. Zouden zulke beschouwingen ons dan geen moed inboezemen, ook bij de donkere wolken, die ons omgeven? Een helder fonkelende star zij ons dan de feestdag der geboorte van den toekomstigen erfgenaam eens troona, zoo waardiglijk bekleed als immer een konings-troon op aarde bekleed werd. Met verhoogden glans worde deze dag verkondigd, en herrijze nog menigwerf aan de kinnen tot heil van het dierbaar Vaderland, tot heil van het koninklijke stamhuis, tot heil van 's Vorsten edele gemaltes en wakker telgen. Dankbaarheid doorstroomde het gevoelig hart van eenen Nederlander, dat, te midden van den nood, die ons dreigt, zulk een helden-niel alle braven opwekt, om pal te staan in het gevaar; en elk Nederlander schare zich volvaardig, op de roepstem zijns Konings bij de verdedigers van haardstede en altaren. Ieder in zijnen kring, en naar zijn vermogen, helpe daartoe mede; en het Vaderland zal behouden worden.

De dag van feestviering, zij een dag van heilbode voor het behoud des doorluchtigen opperbevelhebbers. De Heer der legerscharen versterke, is het noodig, op nieuw zijnen arm ten strijde; voorzie hem steeds met die krachten naar het lichaam en die vermogens der ziel, die wij met dankbare blijdschap in hem ontwaren, en die hem tot het volbrengen der hoogstgewichtige en belangrijke werkzaamheden, die op hem rusten, zoo zeer onderselragen. Vertrouwen op dien God, die de steun des regts is, die in zoo menig gevaar hem behoud heeft, blijve hem steeds bezielen! Hij keere dan eens met versche lanweren, en moge het zijn, met de palm eensérvollen vredes in den kring der zijnen weder, om de vruchten zijner heldendeugden, door de liefde der dankbare en in het regt gehandhaafde Natie, in te ongen!

In den gezegendsten ouderdom moge ook hij in zijn nakroost eere en vreugde beleven, en eens tot zijne vaderen nacht ontslapen zijnde; worde zijne ziel in de gewesten der onsterfelijkheid geroepen tot het ied der heerlijkheid, om den God der Vaderen in volmaaktheid toe te brengen de eer en de dankzegging tot in eeuwigheid!

Toen en thans.

In Januarij 1831 werd het merkwaardig bevel uitgevaardigd, dat Oud-Nederlands Koning noodzaakte de door hem bezette *Schelde* te ontsluiten. De vredelievende monarch voldeed, om een grooter kwaad voort te komen, aan die vordering des gewelds. Toen reeds was de verontwaardiging der Natie groot en algemeen, en menig Nederlandsch Bard ontboezemde dezelve in gespierde verzen. Toen echter dacht men, dat men, door hi te willigen, wat men alleen met geweld van wapenen keeren konde, zoude naderkomen tot het groote doel eener finale afscheiding van *Belgie*. — Bijna twee jaren zijn sedert verlopen en wij zijn thans nog geen stap nader tot dat doel gekomen. Wat sommigen toen reeds voorsagen, bewaarheidt zich thans, dat namelijk *Engeland* en *Frankrijk* niets anders bedoelen dan de zaak slepende te houden, ten einde daarvoor *Belgie* en *Nederland* uit te putten, en hun eigen welvaart te verheffen op het puin der staten. — Hoe onbegrijpelijk is het, dat de overige mogendheden dit weefsel eener bedriegelijke staatkunde niet doorzien, en thans, daar het nog tijd is, geen paal en perk stellen aan de ook andere volken welvaart ondermijnende listen en lagen van ellendelingen, gelijk GREY en TALLEYRAND. — Het is misschien niet van alle nuttigheid ontbloot *thans* te herinneren, wat toen een onzer vaderlandsche dichters der Londensche conferentie toezong; — het is *thans* toch te duidelij gebleken, hoezeer hij toen de helse plannen der gewaande pleit-beslegters naar waarheid beoordeelde.

Wie gij u 't regt, monarchen knechten!

Op uw congressen zaam vergaard,

't Geschil van *Nederland* te slechten,

Van *Neerland*, dat, zijns Konings waard,

Met hem der vad'ren erf verdedigt;

Dat niemands regten heeft beleedigt;

En, bij het stijgen van den nood,

Niet aanviel, neen! slechts weêrstand bood?

Durft gij, ver dwaasd, een leer verkonden,

Die speelt met kroon en virstenbloed?

Sluit gij uwe oogen voor de wonden,
 Waaraan 't geslokte Europa bloedt?
 Heeft u de tuimelgeest bevangen,
 Die 't heiligste met voeten treedt,
 En, met het vrijheids-kleed omhangen,
 Voor ware vrijheid klusters smeedt?
 Wat sluifer staatzucht moge omgeven;
 Hoe digt hem eigenbaat moog weven,
 Wij staren door dien nevel heen;
 Wij zien den Luiperd slinks zich krommen;
 Zich in een lamm'ren-vacht vermommen,
 En d' adelaar op zijde treën,
 Den ad'laar? neen! den gier der Gallen!
 Eén is hun streven; één hun doel;
 De welvaart van Euroop' moet vallen,
 Moet sinken in een jammerpoel, —
 Om, op het rookend puin dier staten,
 Waar nijverheid zich schatten won,
 Een' rijken oogst van buit te laten
 Aan Frankrijk en aan Albion.

Germanjes, Prussens adelaren!
 Ziet gij 't verbond gelaten aan?
 Kent gij de dragt niet, die 't zal baren,
 Of wilt gij mel te gronde gaan? —
 Is u, wiens vlugt van Azofs boorden
 Reikt tot het aspunt van het Noorden,
 U, magtigste, U de blaauw verlamd?
 Wat droeg blindheid dekt uwe oogen?
 Gelaten staart ge op 't heilloos pogen,
 En schraagt een teelt van list en logen,
 Die vragtig op uw erfgoed vlamt;
 Waak op! 't is tijd nog, ras te spade!
 Waak op, en straf dien euvelmoed!
 De menschheid slaat U hoopvol gade,
 Waak op! bestrijdt dat helsch gebroed!
 Weldadig, zalig is de vrede,
 Maar laffe rust vest de oproerwaan;
 Geen zwaard mag roesten in de schede. —
 Op, op, het monster grijnst U aan!
 Het doet alom zijn tootsen rooken,
 Ginds smeult de brand, hier slaat hij uit;
 De staf der vorsten ligt verbroken,
 De landzwaat wordt der roovren buit.

Wij voegen hier niets meer bij, dan dat deze opmerkingswaardige woorden te vinden zijn in een, in Januarij 1832, bij den boekhandelaar SURINGAR, te Leeuwarden, uitgekomen en ten voordeele des Vaderlands uitgegeven dichtstuk van M^r. C. P. E. ROBIDE VAN DER AA, de *Schelde door dwang geopend*, dat toen, blijkens den opgelegden tweeden druk, met graagte is ontvangen, en thans in meer dan een opzigt verdient te worden nagelezen.

Rekening van kosten.

Ten genoegen onzer geachte lezers, die het Belgische dagblad: *de Lijns*, niet lezen, nemen wij daaruit over de in deszelfs No. van 27 Nov. laatstleden geplaatste kosten-rekening voor de bewuste uitreiking der zogenoemde eerevaandels, waarvan de *Messenger de Gand* zoo veel bij tonds met betrekking tot *Gend* gezegd heeft.

Betaald aan TABOU voor vervaardiging der vaandels.	f 13,384.54
— — STELLEMANNS voor den schouwburg	12,584.89
— — de wed. DE CHRON voor vuurwerk	1,500.00
— — SUYS, architect, voor honorarium en plannen	629.24
— — de wed. de WUWWE voor parkement der aan de onderscheidene gemeenten uitgereikte brevets.	116.00
— — DEWASME-FLEFINKX, steendrukker, voor teekeningen	95.00
— — TABOU voor muziek voor het banket	250.00

Kosten voor het banket.

80 gasten à f 4 per hoofd	320.00
498 — à 3 —	1,494.00

Wijnen.

531 flesschen ord. Bordeaux à 2 fr.	1062
39 — St. Julien à 3 —	117
80 — Madera à 6 —	483
67 — Lafitte à 6 —	402
38 — ord. Rijn wijn à 4 —	152
6 — — — — — fijne à 8 —	48
2 — Chambertin à 5 —	10
410 — Champ. mouss. à 7 —	2460

1173 flesschen fr. 4731 = 2,235.90

Verloren geraakte voorwerpen.
 12 Koffijlepeltjes à 3 fr. 36
 30 Messen à 3 fr. 90
 fr. 81
 Voor fr. 498.89 235.72
 Totaal 32,883.99
 Zegge. Twee en dertig duizend, acht honderd drie en tachtig gulden en negen en negentig centen.

ZEDDAM, den 4den December.

Op heden vertrok, op nieuw, van hier, als vrijwillige jager van *van Dam*, de gepensioneerde luitenant ter zee der eerste klasse, *Westerhoff Sels*. — Vroeger had hij den tiendaagschen verdtogt met den edelen vaderlandlievend *van Dam* ook reeds mede gemaakt; en nu aarzeld hij weder geen oogenblik om ter verdediging van zijn Vaderland de wapens op nieuw op te vallen. Met hart en ziele moet hij aan zijn Koning en Vaderland verknocht zijn; want hij laat een hoog zwangere vrouw en vijf kinderen te huis; zijnde zijn oudste zoon, een jongling van nog geen 18 jaar, ook reeds twee jaren als vrijwilliger bij onze armee.

Mij dunkt, dergelijke daden moeten kenbaar gemaakt worden, want dit is een sprekend bewijs, dat de Oud-Nederlanders bereid zijn steeds goed en bloed voor hunnen Koning en Vaderland op te offeren.

FRANEKER, den 30sten November.

Even als bij de eerste oproeping van Z. M. aan het volk van Nederland, hebben ook thans weder van de studenten van het rijk's atheneum alhier een aantal jongelingen, ter verdediging van het Vaderland, zich vrijwillig bij het studentenkorps, te Groningen, ter inspectie opgeroepen, gevoegd, ten einde, wanneer ook de Groninger en Franeker studenten, in ééne flanker-kompagnie vereenigd, tot het leger geroepen worden, ten dienste van Koning en het Vaderland, op te treden.

Ouder de nu aangekomene bevindt zich de zoon van den heer *Noodt van Zuidcharwoude*, vrederegter van het kanton Franeker, benevens verscheiden zonen van de eerste families van Vriesland, terwijl de zoon van den heer *de Swart*, burgemeester dezer stede, die op het punt staat van te promoveren, zich ook weder als flanker bij het studentekorps, waartoe hij behoorde, heeft gevoegd.

Men verneemt, dat gemelde studenten, na te Groningen gekleed en gewapend te zijn, voorloopig alhier zullen terug keeren, om, bij het vervolgen hunner studien, tevens in de wapenhandel geoefend te worden, ten einde, op het eerste oontbod van wege het gouvernement gereed om op marsch te gaan.

In den ouderdom van bijna 72 jaren, overleed alhier, op heden, mijn geliefde Ech'genoot, *DIRK VAN WULLEN*, laatstelijk rustend predikant bij de Hervormde gemeente te dezer stede.

ZUTPHEN,
den 28sten November
1832.

H. C. WINTGENS,
Wed. D. VAN WULLEN.

§ § + Eene fatsoenlijke **BURGER DOCHTER**, van de Hervormde godsdienst, die het *Linnen* en *Wollen* Naaijen verstaat, en met de wasch weet om te gaan, verlangt, tegen 10. Mei 1833, als **KAMANIER** of **LINNENMEID** geplaatst te worden. — Adres met gefrankeerde Brieven, ter Boek- en Courant-drukkerij van **C. A. THIEME**, te Arnhem.

SINT-NICOLAAS-GESCHENKIJS

Waaronder ook de **NEDERLANDSCHE MUZEN-ALMANAK**, en die voor het **SCHOONE EN GOEDE**, zijn, even als in vroeger jaren, wederom te bekomen bij den Boekverkooper **J. Az. DOIJER**, te Arnhem. — Ook eene groote partij **PLATEN**, om te Milioeren en te Decalqueren.

** Bij **G. J. A. BEIJERINCK**, te Amsterdam, is van de pers gekomen en heeft alom verzonden:

- I. **ALMANAK VOOR HET SCHOONE EN GOEDE**, voor 1833; verzameld door **Mr. ROBIDE VAN DER AA**; voorzien van bijdragen in *poëzy* en *proza*, door de meest voornamste vaderlandsche *poëta* en dichters; benevens portret van de **Wed. A. B. VAN MEERTEN**, plaatjes, een nieuw tiel-vignet, in karton en koper, verguld op snee, à f 1.80.
- II. **ALMANAK VOOR DE JEUGD**, voor 1833, door de **Wed. A. B. VAN MEERTEN** en **Mr. ROBIDE VAN DER AA**, inhoudende: *Verhaaltjes* en *Gedichtjes*, met 12 plaatjes, à 90 centen. Hetzelfde met gekleurde plaatjes, in karton en koper, à f 1.30.
- III. **Wed. A. B. VAN MEERTEN**, Zelfopoffering van **J. C. J. VAN SPEYK**, voor Vaderlandsche Zonen en Dochteren, met plaatjes en *fac-simile*, 8vo, in karton, à f 3.
- IV. *Verhaaltjes* en *Gedichtjes*, met 12 plaatjes, à 80 centen en gekleurd f 1.10.
- V. **J. TAYLOR**, merkwaardigheden uit *Asie*, met 84 plaatjes en een kaartje, in karton f 3. — Idem 4 deeltjes, inhoudende: *merkwaardigheden uit Europa, Afrika, Asia* en *Amerika*, met 336 plaatjes en 4 kaartjes f 12.
- VI. **J. A. OOSTKAMP**, Bijbelsche Geschiedenissen, in Verhalen voor de Jeugd, met plaatjes, à 85 centen.